

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

27 oktober 2008

HOORZITTING

over het organiseren van een wereldkampioenschap voetbal in 2018

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Kris Van Dijck**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet,
mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Wim Van Dijck;

de heren Carl Decaluwe, Dirk de Kort, Paul Delva, Johan
Verstreken;

de dames Margriet Hermans, Laurence Libert, de heer
Herman Schueremans;

mevrouw Els Robeyns, de heren Dany Vandenbossche, Jo
Vermeulen.

Plaatsvervangers:

de dames Hilde De Lobel, Marijke Dillen, de heren Pieter
Huybrechts, Stefaan Sintobin, Frans Wymeersch;

de dames Martine Fournier, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts,
de heer Johan Sauwens;

de heren Karlos Callens, Marnic De Meulemeester, Hans
Schoofs;

de heren Bart Caron, Chokri Mahassine, André Van
Nieuwkerke.

Toegevoegde leden:

de heer Piet De Bruyn;

de heer Jos Stassen.

INHOUD

	Blz.
1. Uiteenzetting door de heer Alain Courtois, projectdirecteur Beltomundial	4
2. Vragen van de commissieleden	6
3. Antwoord van de heren Courtois en Collin	7

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media organiseerde op 21 oktober 2008 een hoorzitting over het organiseren van een wereldkampioenschap voetbal in 2018 met de heer Alain Courtois, project-directeur, en de heer François Colin, persverantwoordelijke Beltomundial.

1. Uiteenzetting door de heer Alain Courtois, projectdirecteur Beltomundial

De heer Alain Courtois: Na het succesvolle Europese kampioenschap 2000, denken België en Nederland erover zich kandidaat te stellen om de wereldbeker van 2018 te organiseren.

De organisatoren denken dat het organiseren van het wereldkampioenschap goed is voor het land, de gewesten en de steden. Spanje heeft sinds de dood van Franco alle soorten wereldevenementen georganiseerd: de Olympische Spelen in Barcelona, de Wereldtentoonstelling in Sevilla, de America's Cup in Valencia, de Wereldtentoonstelling in Zaragoza. Voorts is er nog het Guggenheim in Bilbao. Spanje heeft van die gelegenheden geprofiteerd om de steden te ontwikkelen. Het was daarenboven een politiek van de Spaanse regering om alle gewesten in Spanje te laten profiteren. Het eerste doel van onze kandidatuur WK 2018 ligt in dezelfde lijn: niet alleen de ontwikkeling, de uitbreiding en de modernisering van de stadions maar ook van de steden.

De derde reden is natuurlijk de belangrijke economische impact van een wereldbeker. Het WK 2006 heeft de Duitse fiscus 1,265 miljard euro opgeleverd. Alleen al de btw-inkomsten van 3 miljoen mensen die moeten logeren, circuleren, drinken, tanken enzovoort, verklaren al een groot deel daarvan. Sinds gisteren zijn ook de Oostenrijkse cijfers bekend van het laatste WK georganiseerd door Oostenrijk en Zwitserland. De Oostenrijkse economie kreeg door het WK een injectie van 415 miljoen euro. Die cijfers komen uit een studie van twee universiteiten, een uit Mainz, Duitsland, de andere uit Innsbruck, Oostenrijk.

Het organiseren van een WK is ook goed voor het imago van een land en voor zijn toerisme. Een dergelijke wereldwijde toeristische promotie kost anders veel geld. Ook de feelgoodfactor is belangrijk: in Duitsland is het geboortecijfer in maart 2007 met 15 percent gestegen.

Het is duidelijk dat België het niet alleen kan. Nederland is de meest geschikte partner. Niet alleen zijn er de positieve ervaringen uit het verleden, maar

bovendien is Nederland enorm enthousiast. Ook Nederland kan het trouwens niet alleen.

Euro 2000 was een succes, onder meer op financieel vlak. Het was het eerste Europese kampioenschap met een positief saldo. Voor het eerst was er een gezamenlijke kandidatuur, een gezamenlijke organisatie, maar één management, één commandopost, één directiecomité, één structuur. Dat haalde andere landen over de brug om samen te werken, in 2008 Oostenrijk en Zwitserland en in 2012 misschien Polen en Oekraïne.

Het EK 2000 was het eerste positieve beeld van ons land na onder meer de Dutroux-affaire. Met de winst van dat EK, in totaal 20 miljoen euro, 10 miljoen voor de Nederlandse en 10 miljoen voor de Belgische voetbalbond, heeft de voetbalbond het jeugdcomplex in Tubeke gefinancierd.

Welke stappen zijn voorafgegaan aan de kandidatuur? De eerste stap was natuurlijk het idee. In juni 2007 heeft de voetbalbond de vraag gesteld aan de gewesten en steden om samen met Nederland een wereldbeker te organiseren. Nadien heeft hij het idee voorgelegd aan internationale voetbalautoriteiten. In november 2007 bezochten afgevaardigden Sepp Blatter in het FIFA-huis (Fédération Internationale de Football Association) en nadien ook Michel Platini, de voorzitter van de UEFA (Union of European Football Associations). Zij vonden het voorstel interessant en moedigden hen aan om een kandidatuur in te dienen. Ze beschouwden Nederland en België als de kandidaat van de kleinere landen. In UEFA vormen de kleinere landen de meerderheid.

Daarna stapten de organisatoren naar de federale regering. De federale regering moet immers garant staan voor de veiligheid. In december 2007 zetten de organisatoren de eerste stap naar een officiële kandidatuur met een presentatie in het Egmontpaleis voor de politieke en economische wereld. Het resultaat was dat de federale regering haar steun officieel toezegde in het regeerakkoord.

Om een kandidatuur in te dienen was het nodig te weten of er steden geïnteresseerd waren. In België en Nederland komen maar weinig steden in aanmerking voor dergelijk evenement. Brugge, Genk, Antwerpen, Brussel, Luik en Charleroi toonden interesse. Nu zijn de gewesten aan de beurt. Bij de organisatie komt immers meer kijken dan louter voetbal. Ook de contacten met de Nederlanders lopen. Op 12 november in Venlo zal de laatste discussie met de Nederlanders gevoerd worden. Twee vragen staan daarbij centraal. Wanneer zullen beide landen officieel hun kandidatuur indienen, (allicht in januari 2009) en waar komt de hoofdzetel van de gezamenlijke structuur?

Zoals gezegd zal eind januari, begin februari, de officiële kandidatuur ingediend worden. De belangrijkste taak is nu de samenstelling van het 'bidbook', dat moet ingediend worden voor 31 december 2010. In mei 2011 wordt de organisator van de wereldbeker 2018 bepaald. De initiatiefnemers hebben dus ongeveer twee jaar om het bidbook samen te stellen, waarin de hele planning is opgenomen.

Het 'bidcomité' heeft maar drie opdrachten. De eerste is de lokale bevolking te overtuigen dat het project haalbaar, nuttig en goed is. De tweede is de 24 leden van het uitvoerende comité van de FIFA te overtuigen. De leden zijn afkomstig van verschillende continenten. Eigenlijk moeten er maar 22 overtuigd worden. Michel D'Hooghe is immers lid, maar ook een Brit, en de belangrijkste tegenkandidaat is Engeland. De derde opdracht is het maken van een bidbook.

Een bidbook beantwoordt vragen van de FIFA. Het eerste hoofdstuk handelt over de stadions. De FIFA vraagt tien speelsteden. Om het evenwicht te respecteren, wil het comité vijf steden in Nederland en vijf in België. Op het vlak van stadions scoort België echter bijzonder slecht. Het is zelfs zo erg dat, als er niets gebeurt in bepaalde steden of gewesten, de clubs die deelnemen aan de Europese competitie, over enkele jaren in het buitenland zullen moeten spelen. Het gaat niet op om te verwijzen naar bepaalde voormalige Oostbloklanden. De FIFA en UEFA financieren bepaalde stadions in die landen. De gebrekkige sportinfrastructuur is het beste argument voor de organisatie van het WK. Voetbal is immers de grootste sociale beweging in België.

Voor het WK zijn er dus tien stadions nodig. Nederland is van plan om ofwel nieuwe stadions te bouwen, ofwel bestaande stadions uit te breiden. In Rotterdam komt er een nieuw stadion van 80.000 zitplaatsen, met een mogelijkheid tot uitbreiding tot 100.000. Amsterdam wil kandidaat zijn voor de Olympische Spelen van 2028. De huidige Arena, het stadion van Ajax zal van 50.000 zitplaatsen tot 85.000 zitplaatsen uitgebreid worden. Nederland kijkt dus duidelijk naar de toekomst. In België ligt het helemaal anders. We hebben ten minste één stadion nodig met een minimumcapaciteit van 60.000 zitplaatsen voor de openingswedstrijd of voor de halve finale en ten minste vier stadions van 40.000 zitplaatsen. De stadions zijn niet louter voor voetbal bedoeld maar zullen multifunctioneel zijn. De stadions kunnen ook buiten de steden gelegen zijn. Dat biedt de mogelijkheid om privé-investeerdere tegenprestaties te bieden. Het beste voorbeeld is Brugge, waar men een stadion plant met een winkelcentrum vlakbij, dat het stadion betaalt. De kosten voor de overheid zijn dus minimaal. Gewestelijke financie-

ring is natuurlijk welkom, maar voor grote projecten, Brugge, Genk, Luik, Charleroi, is overheidsfinanciering voor de nieuwe stadions niet nodig.

In totaal zijn er ook 32 oefencomplexen nodig, 16 in Nederland, 16 in België. Dat is interessant omdat daarvoor meerdere steden in aanmerking komen. Veel steden hebben al officieel hun kandidatuur gesteld. Dat heeft voor hen het voordeel dat ze een moderne infrastructuur krijgen, met een perscentrum, hotelaccommodatie enzovoort.

Naast de geselecteerde steden, Brugge, Antwerpen, Genk, Brussel, Charleroi en Luik, zal ook Gent een rol spelen. In Gent zal, zoals in 2000, de eerste lottrekking van de wereldbeker gehouden worden. De daaraan verbonden internationale media-aandacht is heel belangrijk voor een stad. In Nederland blijven een paar steden van 2000 gehandhaafd: Eindhoven, Rotterdam, Amsterdam. Nieuw is, enigszins verrassend, Heerenveen. Die stad heeft een modern stadion, de wachtlijst voor abonnementen telt 25.000 personen. Over de laatste stad is er nog discussie, Utrecht, Groningen of een andere stad.

Het bidbook handelt niet alleen over stadions of trainingsfaciliteiten, het gaat ook over andere aspecten. Een eerste belangrijk aspect is mobiliteit. Maximum drie miljoen bezoekers moeten circuleren en logeren. Die aspecten moeten nu al voorbereid worden. Het comité organiseert momenteel overleg tussen België en Nederland, tussen de gewesten maar ook in het Beneluxparlement (de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad) om een en ander te regelen of studies te bestellen.

Mobiliteit is een belangrijk argument om de Belgisch-Nederlandse kandidatuur te verkiezen boven de Britse. In 2018 zal het traject Parijs-Amsterdam afgelegd worden in minder dan twee uur. België en Nederland alleen hebben inderdaad te weinig hotels, er zijn maar drie steden met voldoende hotels, Brussel, Antwerpen en Amsterdam. In Rotterdam bijvoorbeeld zijn er maar drie hotels, maar met een goede bereikbaarheid kan aan die lacune verholpen worden.

Voor de Olympische Spelen van 2012 in Londen zijn de Brusselse hotels nu al volgeboekt. De hotels zijn goedkoper hier dan in Londen, bezoekers nemen dan de trein naar Londen. Ook voor 2018 zullen toeschouwers hotels boeken in de buurlanden.

De veiligheid zal inderdaad heel wat kosten maar dat zou niet anders zijn als België beslist om de wereldtentoonstelling of de Olympische Spelen te organiseren. Dat zijn de normale kosten van een wereldfeest. Ook de visumpolitiek is een belangrijk onderdeel van de veiligheid.

Een ander belangrijk hoofdstuk handelt over de medische aspecten. Het gastland moet voorbereid zijn op alle mogelijke medische rampen. Als er deelnemers uit bijvoorbeeld Aziatische landen komen, houdt dat altijd risico's in.

Het hoofdstuk infrastructuur behandelt niet alleen de vraag of er voldoende stadions, trainingsfaciliteiten en hotelaccommodatie zijn. De toeschouwers en de deelnemers moeten ook op hun bestemming geraken. Ook de bereikbaarheid vormt dus een onderdeel van de infrastructuur. Over het algemeen heeft België een goede infrastructuur en moet er dus niet veel worden gebouwd. Een van de elementen van een kandidatuur is een juiste beschrijving van de huidige infrastructuur.

Na 2000 ben ik uitgenodigd door de Nederlandse Tweede Kamer om toe te lichten welke lessen we trokken uit de organisatie. De stad Rotterdam heeft dat zelf gedaan en zijn openbaar vervoer drastisch aangepast. In België is het bij een felicitatiebrief aan de organisatie gebleven.

Een wereldbeker biedt de kans om het sociale aspect van sporten te benadrukken. Ik ben al jaren voorvechter daarvan en leg de nadruk op integratie, multiculturaliteit enzovoort. Het thema is dan ook 'Meer dan voetbal'. Daarom plannen we acties voor jongeren tussen twaalf en vijftien jaar, die eventueel in 2018 een rol kunnen spelen. Daar blijft het echter niet bij, we willen ook naar de scholen stappen met het thema 'Scoren voor gezondheid'. De organisatie van een WK moet aangegrepen worden om sport in het algemeen te promoten en te koppelen aan gezondheid en eventueel voedingsleer.

Dan is er het sociale aspect. Heel wat clubs stellen buitenlandse spelers tewerk. Het comité heeft de profliga gevraagd om de clubs aan te moedigen iets meer te doen voor de landen van herkomst, bijvoorbeeld a rato van hun doelpuntensaldo. Dat heeft het voordeel dat de grote clubs die vaak meer doelpunten scoren, meer bijdragen dan de kleinere. In Nederland zijn er al 36 clubs op die manier actief. Waarom de Belgische niet? Sport is belangrijk om onze jeugd te laten dromen, niet alleen van fysieke prestaties maar ook van een harmonieuze wereld.

Het derde aspect van 'Meer dan voetbal' is ecologie. Dat geldt niet alleen voor de bouw van de stadions. Supporters moeten zich ook ecologisch verantwoord gedragen. 'Groene stadions voor groene supporters' is daarom een goed thema.

Tot slot wil ik nog een paar vragen beantwoorden. De initiatiefnemers denken dat het de laatste kans is om een kandidatuur voor een wereldfeest in te dienen. Over tien jaar zal het te laat zijn. Dan zijn de

voormalige Oostbloklanden of andere landen in Azië of elders klaar voor dergelijke kandidatuur. Kleinere landen in Europa zullen dan niet meer aan bod kunnen komen. Rusland kan de winterspelen van 2012 organiseren in een stad waar het nooit sneeuwt. Dat moet een les zijn voor ons. Het maakt niet uit welk wereldfeest, de Olympische Spelen, een wereldtentoonstelling, we organiseren, zolang we maar een project hebben.

De economische situatie is daar een extra argument voor. De werkgelegenheid moet worden opgevijseld. De bouw van stadions zorgt voor nieuwe jobs en meer werk voor tal van ondernemingen.

Een laatste vraag is of we wel een kans maken. Wie zich afvraagt waarom we dit willen doen, moet maar eens kijken hoeveel kandidaten er zijn voor de organisatie. Dat toont aan hoe belangrijk zo iets voor een land kan zijn, en welke economische kans eraan vastzit.

Hoogstwaarschijnlijk komt de Wereldbeker 2018 terug naar Europa. Dan kunnen we spreken van een ernstige kans. In 2010 vindt die plaats in Zuid-Afrika, in 2014 in Brazilië. We vermoeden dat Engeland de grootste tegenstander zal zijn. Luttele jaren geleden zou dat als iets belachelijks beschouwd zijn. Nu echter begint men te beseffen dat Engeland het land is dat alles al heeft: de Olympische Spelen van 2012, het grote voetbalgeld, met voetbalclubs die veelal in buitenlands beheer zijn. De kleinere landen zijn dus aan zet en moeten zeker inzake bekwaamheid geen lessen krijgen van de andere. Ook bij ons is enthousiasme en vakkennis aanwezig.

Naast de bekwaamheid geldt ook dat precies met de huidige economische situatie het moment gekomen is om dit te realiseren en tegelijk meer tewerkstelling te scheppen. Onze kans is zeer reëel. We hebben inmiddels een goede reclamespot ontwikkeld die in alle media zal verschijnen. Op 12 juni 2008 is tevens een overeenkomst getekend met de vier grote tv-zenders, RTL, RTBF, VTM en VRT en de zeven persgroepen van ons land om ruimte te maken voor dit project. Dat is een ongeziene prestatie en een teken van vertrouwen.

Wij geloven erin. In de voorbereidingsfase van 2000 waren er ook vragen en opmerkingen, en toch is het gelukt. Denk maar eens welke kans er voor het grijpen ligt qua imago en economische ontwikkeling voor ons land!

2. Vragen van de commissieleden

De heer André Van Nieuwerkerke: Ik deel alvast het enthousiasme van de spreker omwille van de dyna-

miek die zo'n evenement kan geven aan een regio. Ik maak me wel zorgen over de inplanting van nieuwe stadions in Vlaanderen en met name over de financiering en de locatie.

Het lijkt me evident dat men gaat zoeken naar privé-investeerders met mogelijke participatie van de overheid in elk stadion. Ik heb het dossier Brugge opgevolgd, en daar was participatie uiteindelijk niet nodig. Ofwel gaan we voor een model waarbij de Vlaamse overheid zijn volle verantwoordelijkheid opneemt en dus zelf initiatief neemt. De sponsoring werkt dan omgekeerd. De clubs en hun sponsors zorgen dan voor een return. Het is vooral noodzakelijk om er enige spoed achter te zetten en dus een strategie te ontwikkelen met het oog op de timing. Als de overheid het initiatief neemt zijn de gevoeligheden inzake ruimtelijke ordening en dies meer in elk geval gekend. Van welk model zou er sprake zijn, en als het om het eerste model gaat, is de financiering dan al rond of hebt u enige garanties? Het gaat immers om een smak geld.

De heer Kris Van Dijck: Ik bewonder de gedrevenheid van de heer Cortois. U merkte op dat Nederland naar de toekomst wil kijken, maar ik vraag me of België dat ook wil. Ik stel dan de vraag of de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) dat wil.

Vorige week stelde ik nog een vraag aan minister Anciaux over het bouwen van voetbalstadions in Vlaanderen en bij uitbreiding in België (*Hand.* VI. Parl. 2008-09, nr. C030, 3). Ook ik zie de meerwaarde van zo'n grote events, maar toch is de vraag of de Vlaamse overheid mee aan die kar kan trekken en er impulsen aan kan geven. Er zijn immers regels te volgen, al geloof ik ten stelligste dat er altijd wel een weg is als men maar goed genoeg zoekt.

Bij mij rijst vooral de vraag wie jullie vertegenwoordigen in heel dat kader. Vlaanderen maakt in zijn regelgeving alvast duidelijk dat het wil investeren in sport, maar het moet ook die kans krijgen. Waar het niet over gaat, is het al dan niet voortbestaan van een nationale ploeg of de Jupiler League. Het gaat er wel over om na te gaan hoe en of de Vlaamse Gemeenschap en haar overheid een rol kunnen spelen in de evolutie van de sport die door jongeren in Vlaanderen nog steeds het meest wordt beoefend.

Dit is inderdaad een oproep om naar de toekomst te kijken. In het antwoord van minister Anciaux lees ik dat er op korte termijn in vijf Vlaamse provincies middelen ter beschikking zouden worden gesteld. Bovendien zouden voor de clubs uit de profliga die niet langs de kassa kunnen passeren, ook oplossingen worden gezocht. Het is immers niet de bedoeling dat zij helemaal in de kou blijven staan en dat de

competitie in vijf stadions wordt georganiseerd. Regionale spreiding is in elk geval een sleutelbegrip in deze. Een andere discussie is in die zin wat de toekomst van het betalend voetbal is, om ook op wereld- en Europees niveau mee te spelen. Dit project is in derde orde in elk geval voor de minister belangrijk en men is er zich van bewust dat er dan iets extra zal moeten gebeuren.

Mijnheer Courtois, het lijkt me essentieel ervoor te zorgen dat het voetbal als drijvend element achter de dynamiek van de gemeenschappen kan fungeren. Daar lijken de andere sporten me niet onder te lijden. Ik begrijp dan ook niet waarom men halsstarrig bepaalde evoluties en hervormingen wil tegenhouden. Er lopen wel een aantal onderzoeken, maar wij zijn in elk geval zeer bereid mee te werken aan een erkenning van de organiserende instantie en aan het uittekenen van een subsidiekader.

De heer Dirk De Kort: U hebt heel enthousiast duidelijk gemaakt welke kansen de organisatie van het wereldkampioenschap voetbal meebrengt, maar u zei ook dat sommige landen zoals Spanje, het als een vorm van stadsvernieuwing hebben opgevat. Hier is bij de discussie over de inplanting van sportstadia eigenlijk veeleer de indruk ontstaan dat het precies het omgekeerde inhoudt: een bedreiging voor de onmiddellijke omgeving. Het lijkt me dus cruciaal dat er verder van gedachten wordt gewisseld met de Vlaamse Bouwmeester over een goede inplanting en alles wat daarbij komt kijken.

Het wekt mijn belangstelling dat ook kleinere stadions met 2000 plaatsen in aanmerking kunnen komen voor trainingen. Het is in dat verband van belang om duidelijker in kaart te brengen hoe de ruimere regio kan betrokken worden. Thans lijkt het immers alleen een verhaal van steden.

De heer Hans Schoofs: Ik waardeer de doordacht en de creativiteit van het project. Hoe liggen onze kansen ten opzichte van het lobbywerk van de Angelsaksische landen? En hoe staat het met Antwerpen en Gent in de voorlopige selectie?

3. Antwoord van de heren Courtois en Collin

De heer Alain Courtois: De geselecteerde steden zijn: Brugge, Antwerpen, Genk, Brussel, Luik en Charleroi. Gent, dat momenteel met een stadion van 20.000 komt, is ook betrokken. Als Gent het stadium wil uitbreiden, hebben wij geen probleem, integendeel. In het andere geval nemen wij Gent als stad voor lottrekking nummer 1.

De heer Hans Schoofs: Hoe verloopt de verdere selectie? U noemde criteria als hotelaccommodatie

en mobiliteit. Wat dat laatste betreft, lijkt mij de – weliswaar kleinere – luchthaven van Antwerpen te kunnen meespelen.

De heer Alain Courtois: Voor de trainingsfaciliteiten kan iedereen kandidaat zijn. Iedere kandidaat krijgt informatie over de FIFA-criteria ter zake. Het aantal zitplaatsen en de persaccommodatie zijn belangrijk, maar ook de omgeving. Zijn er bijvoorbeeld kleinere hotels in de buurt? Ik herinner eraan dat Italië tijdens Euro 2000 vrijwel tot het einde in Grobbendonk verbleef. Zij waardeerden de trainingsfaciliteiten, het bos, het landschap, het kleine maar voldoende grote hotel.

De vzw Beltomundial, met hoofdzetel in Antwerpen, gaat binnenkort gewijzigd worden in een nieuwe juridische structuur samen met Nederland. Op 12 november vergaderen wij daarover. Ik ben bang dat de hoofdzetel naar Nederland gaat, vanwege het interessantere fiscale regime. Donderdag zullen wij de gewesten officieel vragen om lid te worden van de vzw. Ook in het kader van de gemeenschappelijke structuur gaan wij zowel de gewesten en gemeenschappen als de federale regering betrekken. Daar worden thans afspraken over voorbereid.

Wij willen iedereen betrekken, omdat wij beseffen dat dit nodig is. Catalonië, dat vier miljard Belgische frank aan sportverenigingen spendeert, is een mooi voorbeeld. Inzake sportcomplexen hanteert het criteria die niet alleen de clubs maar ook de jeugd betrekken door bijvoorbeeld voor vervoer te zorgen.

Ik spreek niet in naam van de KBVB. Iedereen moet beseffen dat we naar nieuwe vzw's gaan, naar een nieuwe structuur van de voetbalbond. Zijn recente beslissing gaat in die richting. Ik twijfel er niet aan dat de voetbalbond het nieuwe decreet gaat respecteren. Ik vraag alleen, in het belang van iedereen, dat goede criteria gehanteerd worden voor de besteding van het gemeenschapsgeld op goed doordachte plaatsen. Ik verwijfs andermaal naar de heel concrete criteria die Spanje hanteert: aantal spelers, aantal aangesloten leden, medische attesten, tandartsattesten enzovoort. Beltomundial doet alles om de gewesten te betrekken.

In 2000 ontvingen de steden 75 miljoen frank om stadions te renoveren. Dat gebeurde echter zonder visie. Iedereen weet dat ze nu al opnieuw versleten zijn. In tegenstelling tot toen hebben we deze keer echter wel de mogelijkheid om nieuwe tempels te bouwen. Ze moeten dan wel multifunctioneel zijn. Het voorliggende project is niet mogelijk zonder stadions. Ik besef wel dat het onredelijk is ze door de overheden te laten betalen. Mijn taak is daarom vanaf het begin privépartners te overtuigen om te investeren.

Ik geef Antwerpen als voorbeeld. Oorspronkelijk waren dertien sites op papier gezet. Dat aantal is vervolgens eerst tot zeven gereduceerd, dan tot vijf en nu waarschijnlijk tot twee. Dat is redelijk. We moeten immers rekening houden met de omgeving, ook de FIFA vraagt ecologische criteria.

Voor hun investering moeten de privépartners tegenprestaties ontvangen. Is het Duitse München het model? Dat is misschien overdreven, want de Allianz Arena beslaat 40 hectare en kostte 400 miljoen euro. Wij zijn momenteel voor een stadion als in Basel of Bern, dat tussen 80 en 150 miljoen euro kost.

Wat Brugge betreft, zijn er twee mogelijkheden. Ofwel komt er een stadion buiten de stad, gekoppeld aan een winkelcentrum, dat alles betaalt. Ofwel wordt het huidige stadion van Club en Cercle Brugge gerenoveerd. Ik vraag dat men op een gegeven moment een beslissing neemt en kiest tussen de optie van een totaal privéconcept en die van een mix van overheid en privé.

De heer Paul Delva: Vanwaar de beperking tot België en Nederland? Is de Benelux geen sterker merk? Is Luxemburg helemaal niet geïnteresseerd?

De heer Alain Courtois: Toen wij voor het eerst naar de Nederlanders toe stapten, was de Benelux ons idee, niet om aan de Luxemburgers een stadion te vragen, maar wel om er een evenement te kunnen organiseren. Momenteel is het idee om de algemene vergadering van de FIFA door Luxemburg te laten organiseren. Ook in 2000 had het geen wedstrijden, maar wel het UEFA-congres. De vorige voorzitter van de Koninklijke Nederlandse Voetbalbond was tegenstander van een aanpak via de Benelux, omdat hij hier een bron van verwarring in zag. De FIFA zou denken dat drie landen kandidaat waren.

De heer Johan Sauwens: Ik ondersteun ten volle het initiatief. Het is goed dat Vlaanderen daar zeer actief aan meewerkt. Ik herinner aan de invitatie van buitenlandse gasten in 2000 door Vlaamse bedrijven, in het kader van Export Vlaanderen. Naast de wedstrijden zelf werd een heel programma aangeboden, dat toen een enorme meerwaarde opleverde. Het moet mogelijk zijn om ook deze keer langs deze weg financiële middelen te verzamelen. De overheid kan niet genoeg het hefboomeffect van dit soort internationale competities ondersteunen.

Belangrijk is ook dat de Belgische sportwereld beseft dat de gemeenschappen en de gewesten een sterke dragende factor kunnen zijn in deze. Het eiland van de Belgische topsport kan dit niet alleen.

De heer Alain Courtois: Dit is inderdaad ook belangrijk voor onze economie. Wij kunnen op die manier met ons imago onze ondernemingen ondersteunen in het buitenland. In het kader van ons programma kunnen wij bezoekers ontvangen en onze producten en knowhow bekendmaken. Het is mede met het oog op de ontwikkeling van de sociale, economische en ecologische aspecten dat wij vragen dat de gewesten toetreden tot Beltomundial. In de huidige economische situatie is dat meer dan ooit nodig als we banen willen garanderen.

De heer Johan Sauwens: Ik benadruk de kansen om business-to-businesscontacten op te bouwen in de marge van het sportieve gebeuren. We kunnen niet vroeg genoeg contact opnemen met Voka, het Vlaams Netwerk van Ondernemingen, en andere kamers.

De heer François Collin, persverantwoordelijke Beltomundial: De brochure voor internationale lobbying bestaat alleen in het Engels. De WK-kandidatuur gaat onvermijdelijk en automatisch voor een bepaalde dynamiek zorgen in de voetbalbond. Hij heeft immers een bepaalde toekomst nodig.

De verslaggever,

De voorzitter,

Kris
VAN DIJCK

Dany
VANDENBOSSCHE
